

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
lov@ft.dk

Victoria Velásquez (EL)
Victoria.velasquez@ft.dk

Beskæftigelsesministeriet
Holmens Kanal 20
1060 København K

T +45 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748

J.nr. 2023 - 5139
25. august 2023

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 7.juli 2023 stillet følgende spørgsmål nr. 304 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Victoria Velásquez (EL).

Spørgsmål nr. 304:

” Vil ministeren oplyse, hvilke handlemuligheder hhv. Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering og ministeren har over for kommunerne, herunder hvad ministeriet historisk har gjort ift. at følge op og sanktionere kommuner, der begår lovbrud og fejladministrerer reglerne på beskæftigelsesområdet? ”

Svar:

Jeg vil gerne understrege, at det er kommunalbestyrelsens ansvar, at kommunen administrerer lovgivningen korrekt.

Ifølge retssikkerhedslovens § 15 har kommunalbestyrelsen ansvaret for og beslutninger, hvordan kommunen skal planlægge og udføre sin virksomhed på det sociale og sundhedsmæssige område efter den sociale lovgivning, herunder bl.a. lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og lov om aktiv socialpolitik. Det fremgår endvidere udtrykkeligt af retssikkerhedslovens § 16, at kommunalbestyrelsen har pligt til at føre tilsyn med, hvordan de kommunale opgaver løses, jf. § 15. Tilsynet omfatter både indholdet af tilbuddene og den måde, opgaverne udføres på. Kommunalbestyrelsen har således en handlepligt, hvis lovgivningen ikke administreres korrekt af kommunens forvaltning.

Når det er sagt, følger jeg som beskæftigelsesminister - sammen med ministeriet og Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering - naturligvis med i, hvordan beskæftigelseslovgivningen administreres, herunder om lovgivningen generelt overholdes, om der leves op til Folketingets intentioner bag loven, og om lovgivningen fortsat er hensigtsmæssig. I den forbindelse har jeg efter kommunestyrelseslovens § 63 a ret til at udtale mig vejledende om lovligheden af kommunale dispositioner eller undladelser.

Reglerne indeholder derimod ikke hjemmel til, at jeg eller ministeriet/styrelsen kan pålægge en kommune at træffe bestemte afgørelser, og der er heller ingen formelt fastsatte sanktionsbeføjelser over for kommuner, som administrerer i strid med lovgivningen eller ikke lever op til intentionerne bag loven. Ankestyrelsen er klageinstans for kommunernes administrative afgørelser og varetager også statens tilsyn

med kommunerne efter kommunestyrelseslovens § 47. For en nærmere beskrivelse af handlemulighederne for Ankestyrelsens kommunaltilsyn henvises til besvarelsen af BEU alm. del, spørgsmål 298.

På områder med hel eller delvis statsrefusion kan ministeriet dog afvise refusion eller kræve udbetalt refusion tilbagebetalt, hvis de kommunale udgifter ikke er afholdt efter reglerne, fx hvis der er udbetalt kontanthjælp til personer, der ikke opfylder tildelingsbetingelserne. Dette vil typisk blive konstateret som led i den kommunale revision af kommunernes regnskaber på de refusionsdækkede områder.

Når der opstår sager om muligt lovbrud eller fejladministration, følger Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering typisk op ved direkte dialog med den enkelte kommune om kommunens praksis i forhold til det gældende regelgrundlag. Har styrelsen behov for oplysninger fra kommunen for at kunne vurdere lovligheden med henblik på at afgive en vejledende udtalelse, jf. § 63 a, har kommunen pligt til at tilvejebringe de nødvendige oplysninger. Denne oplysningspligt for kommunerne fremgår af kommunestyrelseslovens § 63.

I langt de fleste tilfælde ændrer kommunerne praksis på baggrund af en henvendelse eller udtalelse fra ministeriet/styrelsen. Hvis en kommune ikke ændrer praksis og bevidst undlader at overholde lovgivningen, kan det være en sag for Ankestyrelsens kommunale tilsyn, jf. svaret på BEU alm. del, spørgsmål 298.

Er der tale om mere generelle problemer i kommunerne med at leve op til lovgivningen, vil der afhængig af forholdene i de enkelte tilfælde kunne være anledning til at udsende supplerende information og vejledning om reglerne til alle kommuner. For eksempel har jeg på baggrund af Ankestyrelsens praksisundersøgelse om brugen af skærpet rådighedssanktion efter § aktivlovens § 40 a i et brev til alle landets kommuner indskærpet, at kommunerne skal være opmærksomme på at overholde de gældende regler for sagsbehandlingen, og opfordret kommunerne til at følge op i forhold til egen praksis og følge de anbefalinger, som fremgår af Ankestyrelsens praksisundersøgelse.

Som beskæftigelsesminister kan jeg naturligvis også tage initiativ til at få lovgivningen på ministeriets område ændret, hvis det er det, der skal til. Vurderet ud fra resultaterne fra Ankestyrelsens praksisundersøgelse fungerer sanktionsreglerne ikke hensigtsmæssigt ude i kommunerne, og derfor vil jeg som nævnt i svaret på BEU alm. del, spørgsmål 285, indkalde partierne bag *Aftalen om mere enkle og skærpede sanktioner, styrket kontrol med snyd og færre fejludbetalinger* til en drøftelse af de problemstillinger, som Ankestyrelsens praksisundersøgelse fremhæver.

Venlig hilsen

Ane Halsboe-Jørgensen
Beskæftigelsesminister